

ненасытнім Ядъ, и тамъ огњамъ що неогасиша; тамъ кромѣшишніјтъ тѣмнинѣ, тамъ червіа, що незаспива, тамъ различныты мѫченія на грѣшицикы, които сѧ мѫчатъ, и различныты видове на бѣсоветы, които гы мѫчатъ. И дѣти тыа страшныы Іконы премлѣдріјатъ учителъ поставају всѣкой денѣ предъ очитѣ на царя, свою ученика, за да мѣ даде чрезъ това да разумѣє, че за единицъ нечестивъ, и грѣшиенъ такъвъ є сѫдътъ, такава є мѫката: и съ това сѧ старају той да го утвѣрди въ правата вѣра, и да го склони на Богоугодното живѣанїе.

Изъ похвалихъ ученикето и художеството на добріјатъ Методіа и понеже поискахъ да го подражају въ това, заради това ви показахъ въ предишниты дѣѣ пощенія дѣѣ Іконы, и въ едната ви изобразихъ вѣджициј сѫдъ, а въ дробата—вѣчнитъ мѫкъ. И това направихъ съ такова намѣреніе за да ви привлекъ чрезъ него въ покланіето, което є саміјатъ путь за да избегните отъ гиѣектъ на вѣджициј сѫдъ, и отъ мѫченіјата на вѣчната мѫка: за което съмъ и дошълъ днесъ да ви похортвамъ. Днесъ когато вълизамъ въ Іерусалимъ; днесъ когато сънъ Божій отива да сѧ предаде въ рѫцѣтѣ на Архіеренты и книжницикы: да пострада, да умре, да пролѣе всичките Си многоцѣнни кръвь, да предаде живота Си на смърть, за да ны искупи отъ грѣха: и дати дѣши скою йзваваленіе за многи хъзъ.(1) Не можемъ пожела дробго побрилично за нашето спасеніе времѧ, както времѧто на сегашниты скаты дни, въ които Сънъ Божій търгува за нашето спасеніе. Изъ тѣжко и горко! Още ли сѧ маєте? още ли сѧ не маєте, и стонте въ мнѣніето си, въ страстъта си, въ грѣха си? Жестокосърдечни, неисправлени, непоклонни грѣшици! послушайте, за какво идѫ днесъ да ви хортвамъ. Искамъ да ви хортвамъ за покланіето. Изъ притока ще ви докажа, че, който сега, кога може да сѧ покле, нѣ не ще: ще дойде времѧ, негли да иска, и да не може.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Междѹ православниты и еретицикы сѫществува единицъ въпросъ отъ време старъ, и сега новъ: кое є то, що оправдава и спасава человѣка? сама ли Божіата благодать, или человѣческото щеніе, и Божі-

(1) Мат., гл. 20, ст. 28.